

har skattepligtige og ejendomsbesiddende kvinder allerede i mange år haft en vis valgret, som man først i de siste år for alvor har begyndt at gøre gældende. I *Norge* fik for kun få år siden kvinderne fuld kommunal valgret, som der omfattes med stor interesse. Selv på *Island* fik kvinderne ved lov af 12. maj 1882 kommunal valgret.

Kun *Danmarks* kvinder synes at skulle stå tilbage, skønt der i så mange år er arbejdet for dem i den danske rigsdag. Den 6. nov. 1886 indbragte Fredrik Bajer første gang et selvstændigt lovforslag om kvinders kommunale valgret, og senere atter og atter. Folketinget stillede sig altid velvilligt overfor dette krav, og har med stort flertal vedtaget lovforslaget, men landstinget forkastede det. I de senere år er det igen indbragt flere gange, og kvinderne har indgivet andragender derom til både folketing og landsting. Folketinget har atter stillet sig velvilligt overfor kvindernes ønsker, men ligeså hårdnakket har landstinget forkastet eller begravet lovforslagene.

Når vil det dog gå op for de konservative mænd, at de ved deres modstand forhæler udviklingen i samfundet! Det viser sig dog stadig, at på de områder, hvor kvinderne har fået lov til at gøre deres indflydelse gældende, vinder samfundet derved.

M. Bajer,
f. Schlüter.

Om Farerne ved at stille for store Krav til Børnene i Skolen.

I sidste Hæfte af „Vor Ungdom“ udtaler Dr. Bang en berettiget Frygt for den Fare, som den store Mængde Fag i Mellemskolen rummer. Han mener ogsaa, at der i flere af disse Fag stilles for store Fordringer til Børnene, medens der paa den anden Side bliver for lidt Tid til de moderne Fag, som Sløjd, Tegning og Gymnastik, hvis pædagogiske Værdi dog er uomtvistelig. „Faren er den“, skrives der, „at man atter nødes til at kaste en uforholdsmæssig stor Del af Arbejdet over paa Hjemmet, og den langt større, at man nøjes med Skinresultater, skabte gennem Dressur“.

For at afhjælpe disse Vanskeligheder foreslaas det at spalte Mellemskolen i Linier, ligesom Gymnasiet, eller at indføre Valgfrihed overfor visse Fag.

Man er klar over, at det er en meget farlig Sag at stille for store Krav til Børnene,

særlig i Overgangsalderen, hvor det er smaat med Kræfterne; det tilsigtede Maal kan fejles, og den hele aandelige og legemlige Udvikling er udsat for at tage Skade. En Side af Sagen synes man imidlertid ikke at have haft Blik for, den nemlig, at Fordringer, der overstiger Børnenes Evner og Kræfter, kan forandre deres Karakter paa en højst uheldig Maade, ja, ligefrem ødelægge deres Moral. I hvert Tilfælde nævner „Le Conseil des Femmes“ Professor Binswanger, en berømt Læge fra Jena, som den, der paa en nylig afholdt Kongres for Børnehygjiejne i Leipzig har henvendt Opmærksomheden paa denne Side af Sagen.

Prof. Binswanger anfører et Eksempel, som de fleste Lærere vil kunne bekræfte ved analoge Tilfælde fra deres egen Praksis, om end Følgerne af Misgreb ikke altid træder saa stærkt frem. En Dreng blev sat i Skole, og viste sig i de første Aar at være en middelmaadig og udisciplineret Elev. I Gymnasiet fulgte han kun med stort Besvær med. Man bebyrdede ham da med saa meget Ekstraarbejde, at han i femte Klasse maatte henregnes til de meget daarlige Elever. Da forandre hans Karakter sig; fra at have været aaben, brav og ærlig, blev han lumsk, begærlig og tilbøjelig til dumme Narrestreger. Blev han mistænkt, løj han og foregav en Mængde indbildte Svagheder for at vække Medlidenhed. Lærerne konstaterede en moralsk Slappelse hos ham, og efter Lægens Raad tog Forældrene ham ud af Skolen og sendte ham til en Klinik, som netop bliver ledet af Dr. Binswanger. Her blev han i Løbet af 14 Dage atter elskværdig, føjelig og sanddru, og Dr. Binswanger sendte ham tilbage til Forældrene, idet han raadede dem til at give ham en Undervisning svarende til hans Evner, for at hans Karakter ikke atter skulde forandre sig paa en saa sørgelig Maade.

Den simple Kendsgerning, at Børn altid er glade og lette at komme ud af det med, naar man giver dem et Arbejde, som de har Lyst og Evner til, hvorimod de ofte bliver uartige, trodsige og sjantede, naar de føler, at de ikke kan følge med, og opgiver det hele, synes ganske at bekræfte Prof. Binswangers Teori om, at Skolen saaledes ofte kommer til at indvirke uheldigt paa Børnenes Moral, skønt den netop anser den etiske Udvikling af Personligheden for sin første og vigtigste Opgave.

Jo mere Lærerne i deres Nidkærhed og Iver bestræber sig for at banke de forhadte Kundskaber ind i saadan en modstræbende Hjerne, desto større Skade udsætter de sig